

portyázó csapatok mentek ki Szíriából, és azok Izráel országából egy kisleányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. És mondta ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Szamariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából...

És elment Naámán lovaival és szekereivel, és megállt az Elizeus házának ajtaja előtt. Küldött Elizeus követet ő hozzá, mondván: Menj el, és fürödj meg hétszer a Jordánban, megújul a te tested, és megtisztulsz. Akkor megharagudott Naámán, elment, és így szólt: Íme én azt gondoltam, hogy kijön hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést. Avagy nem jobbak-e Abana és Párpár, Damaszkusz folyóvizei Izráel minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-e meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment. De hozzá mentek az ő szolgálói, és szóltak neki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-e meg? Mennyivel inkább, amikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz? Bement azért a Jordánba, belemerítette magát abba hétszer az Isten emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kisgyermek teste, és megtisztult. Azután visszatért egész kíséretével az Isten emberéhez, és bemenvén megállt előtte, mondta: Íme, most tudom már, hogy nincsen az egész földön Isten, csak Izráelben!” (2Kir 5,1-3, 9-15) Lehet, kedves olvasóm, hallgatóm, hogy veled hasonló eset elő sem fordulhatna. Nem vitatnád a próféta, az orvos, vagy éppen Isten tanácsát akkor, mikor élet-halál kérdésben fordulsz hozzájuk segítségért. Naámán mégis ezt tette. Gyógyulásáról alkotott elképzelései hamvukba hullottak, valami egészen más, egyszerű kérdésnek kellett engednie ahhoz, hogy meggyógyuljon. Sokan élnek hasonlóan az életüket. Kreatív gondolkodásukból adódóan előre megtervezik sorsukat, embertársaik viselkedését, nem egy esetben még Istennek is megmondják, mit, hogyan tegyen. Ők veszíteni fognak. Naámán jó barátokat választott. Olyanokat, akik készek voltak neki ellentmondani, amikor rossz döntést hozott. És még nagyobb példa abban mindannyiunk előtt, hogy hallgatott is a jó szóra, a tanácsadókra még akkor is, ha az nem egyezett a saját elképzelésével. Ő győzött.

Naámán lelkes volt, hogy van gyógymód halálos betegségére. De elveszítette azt, amikor Elizeus a hordalékos Jordán folyóba küldte fürödni. A **becsületesség melletti elköteleződése** mégis megerősítette a jó tanácsok melletti döntésben és a gyógyulásban.

www.banhiditibor.hu

Sorsfordító döntések – 12

Lelkesedés vagy elköteleződés?

„Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Mondta neki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Mondta neki: Őrizd az én juhaimat!” (Ján 21,16)

Nágozs, 2014. 11. 08.

Ismét nagy tisztelettel és örömmel köszöntelek, kedves olvasó. Fogadd szeretettel az újabb témáról készült rövid összefoglalót. Őszintén kívánom, hogy legyen életed és lelki egészséged öre Isten Szava. Jelen sorozat pedig támogassa értékes elveid építését, mely jellemed pótolhatatlan része lesz.

Bevezetés

Rendkívüli érték lelkes emberekkel találkozni. Jó vállalkozások, értékes programok lelkesedés nélkül elképzelhetetlenek. A lelkesedéssel általában együtt jár az öröm, a derű, vidámság. Talán arról kellene ma gondolkodnunk, hogy válasszunk a lelkesedés és az elköteleződés között? A cím talán ezt sejteti, de a mai alkalom üzenete több ennél. Talán ahhoz tudnám hasonlítani az alábbi gondolatok küldetését, hogy családunk éhségérzete enyhítéséhez egy szem piros alma, vagy egy nyárvégi gyümölcsöskert főkertésszel együtt fog igazi megoldást kínálni.

Istennek igen szép céljai és tervei vannak gyermekekkel, fiatalokkal és érett korúakkal egyaránt. Veled, aki most hallod, olvasod e sorokat. Kitartó, türelmes aprólékosan figyeli, kinek van szüksége mindennapi gondviselésére, sőt alkotó, átalakító, újjáteremtő hatalmára. Az öröm forrását nem alkalmi akciókra, a szeszélyes csapadékjárásra alapozva nyitja meg, illetve zárja el, hanem folyamatos szövetségstársi, 24 órás készenléti szolgálatban áll rendelkezésünkre belső békéje, támogatása átadásával. Pállal együtt elmondhatjuk: „**Hálát adok az én Istenemnek, minden rólatok való emlékezésemben, mindenkor minden én könyörgésemben mindenitekért nagy örömmel. Mivelhogy részt vettetek az evangéliom ügyében az első naptól fogva mind ez ideig. Meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáiig**” (Fil 1,4–6).

Csapongás - állandóság

Ha felismerünk valami hasznosat, jó célokat, terveket látunk magunk előtt, lehetőségünk adódik egy csapathoz tartozni, vagy ott éppen meg-tisztelő feladatot kapunk jó egészségnek örvendő... – tehát pozitív kör-nyezeti feltételek vesznek körül, lelkesek lehetünk. A lelkesedés tehát valós érték. Eredményes feladatvégzésünkhöz nagyon sok erőt adhat. De vajon lelkesedésünk tárgya tudatos döntésünk és mihamarabbi meggyő-ződésünk kosarába, vagy inkább érzéseink, érzelmeink hálójába kerül néhány nehézség megtapasztalása után? Például Jézus egyik tanításában beszélt arról, amikor emberek lelkesedésből döntenek Isten beszédének befogadása mellett. Mi lehet ennek a folytatása? „*Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok földje volt; és hamar kikelt, mivelhogy nem volt mélyen a földben. De mikor a nap felkelt, elsült; és mivelhogy gyökere nem volt, elszáradt... Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az igét, és mindjárt örömmel fogadja. De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik*” (Mát 13,5–6; 20–21).

Bármilyen munkát is végzünk, bármi is legyen a hivatásunk, a jó eredmény érdekében elengedhetetlen az alaposág és a végsőkig kitartás. Ehhez már kevés lesz a lelkesedés, közdelemre lesz szükségünk. „*És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangyelistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul. A szentek tökéletesítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésé-re: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megis-merésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármi szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszágához való csalárdság által. Hanem az igaz-ságot követvén szeretetben, mindenestül fogva nevedjük Abban, aki a fej, a Krisztusban*” (Efész 4,11–15). E küzdelemben pedig Isten nem fog magunkra hagyni. „*Teljes örömmel tartásotok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, minden fogyatkozás nélkül. Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik neki. De kérje hittől, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt, és ide s tova hány*” (Jak 1,2–6).

József hívó szülők gyermeke volt. Testvérei irigykedtek rá. Édesapja kivételezett is vele. Majdnem megölték 17 éves korában, de végül rabszolgának adták el. A fáraó testőrparancsnoka vásárolta meg. Gondolta, fiatal még, sokáig bírja a rabszolgamunkát. József elfogadva sorsát, elkötelezetten végezte a rábizott munkát. Nem gondolom, hogy éppen nagyon lelkesedett a rabszolgamunkáért, ha valaki mégis úgy gondolná, szívesen beszélgetek vele. Elkötelezett, megbízható munkája jó gyümölcsöt termelt: „*Mindent azért valamije volt, József kezére bízta [Potifár, a rabszolgatartó]; és semmire sem volt gondja mellette, hanem ha az ételre, melyet megeszik. József pedig szép természetű és szép arcú volt. És lőn ezek után, hogy az ő urának felesége József-re vetette szemeit, és mondta: Hálj velem. Ő azonban vonakodott, s mondta az ő ura feleségének: Íme az én uramnak énmellettem semmi gondja nincs az ő háza dolgaira, és amije van, mindenét az én kezemre bízta. Senki sincs nálamnál nagyobb az ő házában; és tőlem semmit sem tiltott meg, hanem csak téged, mivelhogy te felesége vagy; hogy követhetném hát el ezt a nagy gonosz-ságot és hogyan vétkezném az Isten ellen?*” (1Móz 39,6-9) Az elkötelezett szorgalommal végzett munkának egyaránt lesznek édes és nemkívánatos gyümölcsei. József vezetővé vált, de egyúttal bajba is került, mert megirigyelték. József nemcsak a munkában volt hűséges, hanem erkölseiben is. Tudta, mi bűn, mi nem, és nem kezdte el lassan megkérdezni magában, hogy amiről tudom, hogy bűn, azért mégis még egyszer megvizsgálom, jobban utánajárok, hátha tévedés. Ellenállt a házasságtörés kísértésének. Lelkiismerete teljesen tiszta maradt akkor is, amikor becsületét súlyosan megsértve halálát kívánták.

Nem szaladok el – az életed múlhat rajta

Sok gyermek érkezik a nagykorúság, sőt a nyugdíjaskor küszöbére, hogy érzelmei kontrollálására alig képes. Ha jól mennek a dolgok, akkor lelkes, eredményeket ér el. Ha rosszul megy sora, feladatát feladja, más, egyszerűbb megoldásokat keres, vagy leblokkol, esetleg elmenekül. Azonban mindannyiunk életében elérkeznek azok a sorsfordító események, ami mellett majd nem mehetünk el tudatos, átgondolt állásfoglalás, döntés nélkül, ha mégis megpróbálnánk, még nagyobb veszteségek érhetnek. Utolsó történetünk egy szíriai hadvezérről szól, aki élete talán legnagyobb jó döntését majdnem kihagyta, illetve majdnem rosszul döntött: „*És Naámán, a szíriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyra becsült volt, mert általa szabadította volt meg az Úr Szíriát; és az a férfi vitéz hős, de bélpoklos volt. Egyszer*